

Publicerad 2018-10-27 00:43 av Karina"Kia"

Ensamhetenväger!

Två linjer skär igenom det tunna ljusets mantel
färden likt en blåvinge
natten ljus utan ljud

Tittar upp mot himlen
långt bortom där solen går ner

Ett skymningsland
när natten tar vid
nattens mörkblå mantel
med moln som dansar

Där solar och månar trevar varann
känslan tänds som eld

Allt kan förändras
glasklart som en stjärna
i mörkrets universum med sin energi
det ljusa i mörkrets hemlängtan
som solar som sänker sig
låter natten vidta hav

Stjärnvalvet låter glittra gräs

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Karina"Kia" med Poeter.se id #32236 innehar upphovsrätten